

Grad at beklage som den Mand i de frie Erhverv, som helt mister sin Indtægt og maa tære af sin Formue, hvis han har nogen, og ellers maa gøre Gæld eller leve af Understøttelse — og det er jo Tilfældet ikke med Hundreder, men med Tusinder, ja, med Titusinder nu. Saa ogsaa dette Forhold bekræfter, hvad Erfaringen daglig viser os, at netop i en Kriseperiode som denne indtager Tjenestemændene en relativt begunstiget Stilling overfor de frie Erhvervs Folk.

Det ærede Medlem protesterede imod den Sammenstilling, som er foretaget i Motiverne til Tjenestemandsloven, og mente, at man skulde have begyndt med Aaret 1908. Det, som det her drejer sig om i disse Sammenstillinger, er at illustrere, i hvilket Omfang Parikronen er kommet til Gyldighed, i hvilket Omfang med andre Ord Lønningerne er fulgt med eller ikke er fulgt med de Ændringer, der er foregaaet med Hensyn til Kroneværdien og med Hensyn til Prisniveauet; og derfor maatte man tage 1914 til Udgangspunkt.

Jeg skal her endnu kun bemærke, at hvad det ærede Medlem fremførte om, at Tjenestemændene fuldt ud havde fulgt med i Prisnedgangen, det holder jo ikke Stik. Det ærede Medlem henholder sig til det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser, men disse Udtalelser er ikke rigtige alene af den Grund, at man ikke kan regne saaledes en bloc, som han gjorde dèr. Forholdet er jo det, at der siden 1922 er sket en saa stor Reduktion i Tjenestemændenes Antal, at alene derfor kan man ikke benytte de samlede Summer. Der er ogsaa en anden tilstrækkelig fyldestgørende Grund, hvorfor man ikke kan det, nemlig den, at da Pristallet kun virker paa en Del — for adskillige Tjenestemænds Vedkommende kun paa en ringe Del — af Lønnen, er det klart, at Virkningen for hele Lønnen maa blive betydelig mindre end den almindelige Prisnedgang. Men i øvrigt skal jeg ikke trætte med Tal her. Allerede Bemærkningerne til Lovforslaget giver jo et ikke ringe Materiale i saa Henseende, og jeg er til Tjeneste overfor Udvalget med yderligere Sammenstillinger, hvis man maatte ønske det. Det ærede Medlem anførte for at søge at vise, at man i de private Erhverv var ikke saa lidt forud for Staten med Lønninger, nogle Lønninger fra et Andelsslagteri. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, det er ogsaa noget, der nærmest egner sig til Drøftelse i Udvalget; jeg skal kun sige, at ved en Sammenstilling af det ærede Medlems Tal med

Tallene fra de tilsvarende Klasser indenfor de frie Erhverv er jeg kommet til det modsatte Resultat af det ærede Medlems, nemlig at Statens Lønninger staar sig meget vel i Sammenligning med de frie Erhvervs Lønninger, ligesom man jo overhovedet ved Sammenstillinger med de frie Erhverv ikke maa glemme to Hovedpunkter, for det første, at især naar man gaar til Arbejderklassen og de dermed ligestillede, er man i en Krisetid som denne nødt til at tage Arbejdsløsheden og den mangelfulde Beskæftigelsesgrad med i sin Beregning, og for det andet, at man ogsaa er nødt til at tage Pensionsstillingen og de mange andre Fordele med Hensyn til Sygdom, Ferie o. s. v. med i Betragtning, ellers bliver Sammenligningen vildledende i Stedet for vejledende.

Det ærede Medlem var inde paa Pensionsbidragets Forhøjelse og udtalte sig derimod; han kunde ikke forstaa, at det havde nogen Berettigelse. Det er jo væsentlig af administrative Grunde, at dette er sket; det nuværende Pensionsbidrag paa de 2½ pCt. giver ved Beregningerne, naar man dividerer med 12 — og det skal man jo ved de maanedlige Lønninger —, ikke blot Brøkdele af Kroner, men brudte Øre; og dette er selvfølgelig noget, der i høj Grad vanskeliggør Sagen administrativt. Men det er jo i øvrigt et mindre betydende Punkt, hvorom man ogsaa vil kunne tale.

Jeg skal nu blot til Slutning sige, at jeg maa fastholde, at denne Lov maa gennemføres i indeværende Samling; det er nu, vi har Krisen over os, og det er nu, man maa gaa til de Forholdsregler, der kan mildne Krisen. De Skattelettelser, der kan komme for Stat og Kommune, er jo ganske afhængige af, hvorledes det gaar med Regeringens Spareforslag, idet Regeringen i hvert Tilfælde vil opretholde Balancen, og hvilke Skattelettelser der kan finde Sted, afhænger altsaa ganske af, i hvilket Omfang Spareforanstaltningerne gennemføres. Da denne Tjenestemandslov er finansielt langt den vigtigste af Spareforanstaltningerne, vil dens Skæbne i meget høj Grad komme til at afgøre, hvad der kan gøres til Lettelse af Byrderne til Stat og Kommune. Det er jo bekendt, at disse Foranstaltninger først vil kunne paavirke Skatterne nogen Tid efter, at de er vedtaget; og hvis man tænker sig hele Sagen udskudt til næste Samling, vil det blive for sent til, at de vil kunne tjene til Opfyldelse af det Formaal, de skulde have, nemlig at hjælpe